

Î N C H E I E R E

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Florența Vasile împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei”, filiala Centrul de Poștă Cantemir cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Florența Vasile, admis apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei” și Florența Alexandru, casată parțial hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 octombrie 2014, și în partea casată emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, în rest hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 octombrie 2014 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2012, Florența Vasile a depus cererea de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei”, filiala Centrul de Poștă Cantemir cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 mai 2011 a fost angajat în cadrul ÎS „Poșta Moldovei” filiala Centrul de Poștă Cantemir în calitate de responsabil de gospodărie, iar din data de 12 martie 2012, activează în aceeași instituție în calitate de însoțitor de poștă, cu un salariu lunar de 2 955 lei, fapt ce se confirmă prin certificatul eliberat de Centrul de Poștă Cantemir și calculat conform ultimelor 6 luni lucrate pe deplin.

Menționează că prin ordinul Directorul Centrului de Poștă Cantemir „despre concediere” nr. 158-c din 17 septembrie 2012, a fost eliberat din funcția deținută conform art. 86 alin. (1) lit. j), k) al Codului muncii, începînd cu data de 18 septembrie 2012, totodată, fiindu-i reținut ultimul salariu și compensația pentru concediul nefolosit în mărime de 9 zile, adică cuantumul sumei calculate pentru prețul materialului de construcție.

Astfel, menționează că după cum rezultă din ordinul de concediere, în baza sesizării de către o adunare cu cetățenii localității satului Haragîș, raionul Cantemir,

angajatorul a constatat că, dînsul împreună cu concubina sa Zmeu Parascovia, care activează în calitate de dereticătoare la Centrul de Poștă Cantemir, au sustras samovolnic două coale OSB preconizate pentru repararea frantonului acoperișului Oficiului Poștal Haragiș, chiar din podul acestei clădiri.

Consideră, că a fost eliberat din funcție ilegal, iar vis-a-vis de sustragerea colilor OSB indică că, la 07 noiembrie 2011, deținînd funcția de responsabil de gospodărie a primit două coale de OSB în sumă de totală de 489 lei pentru utilizare la reparația Oficiului Poștal Haragiș, însă din motiv că nu au putut fi folosite corespunzător destinației, iar în incinta Oficiului Poștal nu era loc de păstrare pentru colile respective, le-a ridicat temporar pe podul clădirii.

Sub acest aspect, mai indică că ulterior, din motiv că la podul clădirii aveau acces mai multe persoane, iar colile OSB nu urmau să fie folosite în timpul apropiat, a hotărît să le ducă la păstrare la o persoană care locuiește în apropiere, astfel le-a dus la domiciliul lui Tarlev Dmitrii.

De altfel, menționează că la întrebarea directorului a comunicat unde se află colile OSB, însă din cauza relațiilor ostile nu a fost ascultat, fiind învinuit de sustragere.

Mai afirmă că în ambele motive de concediere, se are în vedere în primul rînd comiterea unei contravenții sau fapte penale, iar în al doilea rînd, constatarea faptului ilicit de către persoana (organul) competent.

Respectiv, în speță, constatarea faptei ilicite (sustragerea colilor OSB, în sumă de 489 lei), putea fi efectuată doar de către agentul constatat din cadrul Organelor Afacerilor Interne.

Indică că conform art. 209 din Codul muncii, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, însă din materialele anchetei de serviciu, fapta (transmiterea colilor la păstrare) a avut loc în perioada noiembrie-decembrie 2011, adică, termenul de prescripție pentru atragere la sancțiune disciplinară la momentul desfășurării anchetei de serviciu deja a expirat.

Consideră că prin acțiunile sale pîrîtul i-a lezat onoarei, demnității și reputației profesionale și pentru aceasta urmează să-i achite o despăgubire morală în sumă de 100 000 lei.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 89, 90, 206 - 210, 353 - 356 Codul muncii.

Solicită, restabilirea în funcția de însoțitor de poștă în cadrul ÎS „Poșta Moldovei”, filiala Centrul de Poștă Cantemir, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei centru mun. Chișinău din 02decembrie 2013, a fost atras în proces în calitate de copîrît Florența Alexandru.

La 31 ianuarie 2014, reclamantul Vasile Florența a depus o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat, suplimentar la cerințele acțiunii inițiale anularea ordinului despre concediere nr. 158-c din 17 septembrie 2012, emis de directorul CP Cantemir al ÎS „Poșta Moldovei”, Florența Alexandru (f.d. 117 Vol. I).

În cadrul dezbaterilor judiciare la 07 mai 2014, Florența Vasile a depus o cerere de completare a cerințelor în care a invocat că în sensul dispozițiilor art. art. 327-328, 329-332 Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Astfel, menționează că prin scrisoarea de informare a reclamantului, înregistrată cu nr.25404 din 13 noiembrie 2012, însăși pîrîtul ÎS „Poșta Moldovei” este în dezacord cu emiterea ordinului cu nr. 158-c din 17 septembrie 2012, emis de către directorul Centrului de Poștă Cantemir, Alexandru Florența contrar ordinului cu nr.23 din 16 februarie 2012, fără suport legal, în lipsa unor temeieri de drept și fără respectarea procedurii legale de concediere, solicitînd anularea ordinului.

Totodată, Inspecția Muncii prin scrisoarea de informare cu nr.F-83 din 02 ianuarie 2013, examinînd plîngerea reclamantului relevă încălcări grave la concedierea reclamantului, constatînd prin procesul-verbal de control cu seria IM nr.013997 din 31 octombrie 2012 și cu înaintarea prescripției de înlăturare și anulare a actelor administrative admise de către pîrît.

Însă, pînă la moment ÎS „Poșta Moldovei” nu și-a confirmat poziția sa de recunoaștere a acțiunii sale cu privire la restabilirea în funcția deținută și achitarea prejudiciului material pentru absența forțată de la muncă motiv care l-a determinat să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită repararea prejudiciului material, inclusiv, salariul neachitat pentru perioada 18 septembrie 2012-29 aprilie 2014, (20 luni de zile, pentru calculul salariului mediu în sumă de 2 955 lei) absenței forțate de la muncă în sumă de 59 100 lei, salariul neachitat la momentul concedierii în sumă de 2 955 lei, începînd cu data de 18 septembrie 2012 și pînă la 29 aprilie 2014, pentru 605 zile și calculat potrivit dispozițiilor art. 330 alin. (2) Codul muncii, în mărime de 17 877,75 lei, încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 3 000 lei, precum și cea achitată și anexată la materialele cauzei civile în sumă de 2 000 lei, cheltuielilor de în sumă de 3500 lei, și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei (f.d. 135-236 Vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 16 octombrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul ÎS „Poșta Moldovei” în beneficiul lui Florența Vasile salariul neachitat la momentul concedierii în sumă de 2350,76 lei, penalitatea conform art. 330 alin. (2) Codul muncii în mărime de 0,1 la sută din suma restanței salariale pentru perioada 18 septembrie 2012 pînă la 10 octombrie 2014 fiind calculate 767 zile, iar în total suma constituind 18 024,50 lei, prejudiciul moral în sumă de 2350,76 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 7 656 lei, inclusiv: cheltuielile pentru serviciul de asistență juridică în sumă de 5 000 lei și cheltuielile pentru deplasare în sumă de 2 656 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, cerințele cu privire la anularea ordinului de concediere restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă au fost respinse ca fiind depuse tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Florența Vasile, admise apelurile declarate de către ÎS „Poșta Moldovei” și Florența Alexandru, casată hotărîrea primei instanțe în partea admiterii cerințelor cu privire la încasarea salariului neachitat la momentul concedierii, penalității, cheltuielilor de judecată și prejudiciului moral și emisă în nouă hotărîre în această parte prin care cerințele au fost respinse ca neîntemeiate, în rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la procesul-verbal nr. 02 din 17 septembrie 2012, prin care se confirmă că ordinul de concediere nr. 158-c „Despre concediere” din 17 septembrie 2012 i-a fost adus la cunoștință lui Florența Vasile, însă acesta a refuzat să-l semneze, a reținut că termenul de 3 luni prevăzut de art. 355 alin. (1) din Codul muncii, pentru contestarea ordinului de concediere nr. 158-c din 17

septembrie 2012 a început a curge la data de 17 septembrie 2012 și a expirat la data de data de 17 decembrie 2012, pe cînd Florența Vasile s-a adresat în instanța de judecată la data de 19 decembrie 2012.

Respectiv instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a respins cerințele lui Florența Vasile cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, ca fiind depuse tardiv, cu atît mai mult că reclamantul nu a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată.

Totodată, instanța de apel a reținut contul analitic pentru luna septembrie 2012 prin conform căruia lui Florența Vasile i-a fost îndreptată spre plată suma de 3 248,38 lei, inclusiv salariul pentru luna august 2012, salariul pentru luna septembrie 2012, plata pentru purtarea armei pentru lunile august-septembrie 2012, și compensația pentru concediul de odihnă anual plătit, lista de plată nr. 716 pe luna septembrie 2012, extrasele din registrul transferurilor efectuate la conturile de card ale salariaților filialei ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poștă Cantemir și confirmarea eliberată de filiala BC „Moldindcondbank” SA din Leova nr. 483 din 25 noiembrie 2014, și a stabilit că ÎS „Poșta Moldovei” i-a achitat lui Vasile Florența toate plățile cuvenite ca urmare a emiterii ordinului de concediere nr. 158-c din 17 septembrie 2012.

La 09 decembrie 2015, Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri prin care cerințele înaintate să fie admise integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că la examinarea cauzei instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material și au interpretat și aplicat eronat legea sau analogia dreptului.

Astfel, cu referire la prevederile art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, în conformitate cu care cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data chînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, indică că instanța eronat a reținut încălcarea termenului de prescripție cu 2 zile la depunerea cererii de anulare a ordinului de concediere din 17 septembrie 2012, deoarece angajatorul, contrar prevederilor legislației în vigoare nu i-a adus la cunoștință ordinul de concediere, respectiv, termenul de prescripție nu a fost epuizat.

Totodată, consideră că instanța incorect a apreciat începutul curgerii termenului de prescripție, începînd cu data de 17 septembrie 2012, deoarece ordinul de concediere a fost emis și semnat de către Florența Alexandru, care nu este o persoană împuternicită, iar angajatorul ÎS „Poșta Moldovei” a recepționat dezacordul cu ordinul de concediere la 13 noiembrie 2012 și respectiv, din această dată urma să fie calculată începutul curgerii termenului.

Cu atît mai mult cu cît, aducerea la cunoștință a concedierii reclamantului nu se face prin metoda aprecierii cu martori, potrivit procesului-verbal înregistrat și la care face referire instanța judiciară, ci prin scrisoare recomandată și recepție de citare a angajatului, de comunicare, fapt ce nu a avut loc.

Or, în instanța judiciară s-a stabilit cu certitudine că, pârâtul Florența Alexandru, în cazul cînd ar fi fost persoana împuternicită pentru executarea unor astfel de acțiuni, urma să respecte prevederile art. 87 Codul muncii adică, care indică că concedierea salariaților membri de sindicat poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al

organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Mai afirmă recurentul că la caz s-a constatat cu certitudine că ordinul de concediere cu nr.158-c din 17 septembrie 2012 este unul ilegal din momentul emiterii 17 septembrie 2012, fiind emis de către o persoană neîmputernicită fără statut de angajator și nefiind parte contractantă la încheierea contractului individual de muncă nr. 44 din 27 mai 2011.

De altfel, invocă că și Inspekția Muncii prin scrisoarea de informare cu nr.F-83 din 02 ianuarie 2013, relevă încălcări grave la concedierea dînsului, constatând prin procesul-verbal de control cu ser. IM nr.013997 din 31 octombrie 2012 și cu înaintarea prescripției de înlăturare și anulare a actelor administrative admise de către pârât.

Iar, conform scrisorii de informare cu nr.1757 din 11 martie 2013, expediată la petiția adresată organului de urmărire penală privind stabilirea componenței infracțiunii și persoanelor ce au pricinuit prejudiciu material filialei Centrului de poștă Cantemir al ÎS „Poșta Moldovei”, acțiunile persoanelor vizate în petiție nu constituie întrunirea elementelor pentru sancționarea contravențională sau penală.

La 25 ianuarie 2016, ÎS „Poșta Moldovei” a depus referință asupra recursului declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, invocînd caracterul neîntemeiat în și legalitatea deciziei instanței de apel.

La 28 ianuarie 2016, Florența Alexandru la recursul declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail, solicitînd respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Florența Vasile, reprezentat de avocatul Barbaroș Mihail se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas